

ἀφορμῶν τοῦ Κερκυραϊκοῦ πολέμου τῷ 436 π. Χ. Ἄποικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὕστερον καὶ μᾶλλον γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δυρράχιον, ὅπερ ἀρχικῶς ἔφε-
ρεν ὁ λιμὴν τῆς πόλεως, ἐγένετο ἡ μᾶλλον συχναζο-
μένη διάβασις ἐξ Ἰταλίας εἰς Ἑλλάδα ἐκ Βρεντησίου.
Αὐτόθι ἔκειτο ἡ μία τῶν κεφαλῶν τῆς Ἑγνατίας ὁδοῦ.
Ἐν Δυρραχίῳ διέμεινεν ἐξόριστος ὁ Κικέρων. Τὰ ἀπο-
τυχόντα δὲ στρατιωτικὰ περὶ τὴν πόλιν ταύτην ἔργα
τοῦ Καίσαρος, ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν διαφερόντων ἐπει-
σοδίων τοῦ πολέμου, ὅστις τέλος ἔσχεν ἐν τῇ μάχῃ
τῶν Φαρσάλων. Ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ Δυρράχιον
ὠχυρώθη καὶ ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἐνεπιστεύετο εἰς ἐπι-
σήμεους τοῦ κράτους ἄνδρας. Ὁ Ῥοβέρτος Γκυισκάρδος
τῷ 1082 ἐκυρίευσε τῆς πόλεως, ἥτις τῷ 1294 πε-
ριελθοῦσα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀνδεγαυικοῦ οἴκου,
ὕστερον εἰς τὴν τῶν Ἑνετῶν, τῷ 1501 ἔπεσεν εἰς τὴν
τῶν Τούρκων.

Τὸ Δυρράχιον τὰ νῦν ἔχει 1900 κατοίκους, εἶναι
δ' ἐκτισμένον ἐπὶ χερσονήσου βραχέδους. Τὸ φρούριον
αὐτοῦ ἐφ' οὗ διακρίνονται οἱ ῥυθμοὶ τῆς οἰκοδομικῆς
πάντων τῶν λαῶν, οἵτινες κατέλαβον αὐτὸ εἶναι ἐτοι-
μόροπον. Ἐχει πολλὰ τζαμιά, ἅτινα προηγουμέ-
ως ἦσαν ἐκκλησίαι, καλὸν λιμένα καὶ πολλὰς ἀρχαϊό-
τητας κυρίως Ῥωμαϊκὰς.

Ὁ Κ. Heuzey ἐκ Δυρραχίου παρέλαβε πολλὰς λα-
τινικὰς ἐπιγραφὰς τῆς ἀρχαίας Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας.
Ἐν τινι δὲ ἀνεκδότῳ αὐτοῦ πονήματι ὤρισεν εἰς τὰς